

A haikutól a *kakushinig*

Korábban is írtam már hosszabb verseket (angolul is). 2008-ban eszembe jutottak a kedves kis *haikuk*, amelyekről középiskolában tanultam. Közel állnak hozzám, mert a természetről szólnak, és oly sok gondolatot, érzést közvetítenek annak ellenére, hogy rövid terjedelműek. Dániai élményeim hatására kezdtem saját – akkor még *haiku*-nak vélt – verset írni. A természet szépségeinek bemutatása és a nem mindennapi képzettársítások, képek vezéreltek. Csak a tömörséget sikerült átvennem, formailag nem haiku költemények. Ezért más japán irodalmi elnevezést kerestem hozzá, s ebben segítségre volt japán nyelvtudásom.

Kakushin újítást, új szokást jelent. A *kakushin* versek kategóriába tartozó költemények a természetről, a formákról, képekről és képzettársításokról, érzésekről szólnak. A versek a haikukhoz hasonlóan rövidnek, tömörnek, de formailag kötetlenek.

革新

Kakushinok

Mottó:

„A kicsiben ott rejtőzik a nagy, a nagyban a kicsi, az illúzióban a valós, a valóságban pedig az illúzió” (*Sen Fu*).

„A művészet nem a láthatót adja vissza, hanem láthatóvá tesz.” (Klee).

1.

Tért hódít az idő,

s időt hódít a tér.

A vers tért és időt hódít.

2.

Tengerparton kagylók pihennek,

Útra kel belőlük a gyöngy.

3.

Egyesülni a felhőkkel,

Betakarózni az avarral,

Meglelni a valót az óceán mélyén.

4.
Fűszálon esőcsepp egymagában
Millió társával fürdik az óceánban.
5.
Dércsípte csendben nyargal a fagy,
Fák törzsében mélyül a téli álom.
6.
Száll az alkony, mint a füst
Elterül az avarral tarkított tájon.
7.
Esőcsepp ragyogja be a rétet,
Szivárvány lapul a bokor tövén.
8.
Sok ezer kagyló a tengerparton
– a csillagok nappal a homokban otthonra találnak.
9.
A szél dúdolva ringatja
A havas fák törzsén lapuló holnapot.
Jön a tavasz.
10.
A tó jege, mint a nyírfa kérge, megrepedt.
A víz mélyéről felszökkent a tavasz.
11.
Kávéillatú köpenyt ölt a hajnal,
nyüzsgő terek éledő fátylán siet.
12.
Kávéillatú köpenyt ölt a hajnal,
nyüzsgő terek éledő fátylán siet.

Baják K. Zsuzsanna
(Susy Berg):
Szeretet
(szénceruza, Esztergom,
2000)